

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, καὶ εἶναι ἑτησίαι — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

22 Μαΐου 1877

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΒΑΒΟΥΑΡ

Συνέχεια· ἰδὲ σελ. 305.

25 Ὀκτωβρίου. — Εὐχαρίστως περιδιεβά-
ζομεν εἰς τὸ κατὰστροφμα τοῦ Ἔρο ἀκούοντες
πρὸ πάντων τὰς διηγήσεις τοῦ ἱατροῦ, ὅστις εἶ-
χεν ἔλθει εἰς Αὐστραλίαν ἔχων τὴν ἀνωτάτην
καὶ ἐρασιμίαν ἐφορίαν πεντακοσίαν πεντήκοντα
νεκνίδων, στελλομένων ἐξ Ἰρλανδίας πρὸς βελ-
τίωσιν τῶν φυλῶν εἰς τὴν Γῆν τῆς Βασιλείσσης.
Ὁ πλοῦς εἶχε διαρκέσει 150 ἡμέρας καὶ ἔνοσεί-
ται ὅτι μετ' αὐτὸν αἱ ὠραῖαι ἐκεῖναι θὰ χορευού-
σιν εὐχαρίστως εἰς τὴν ξηράν. Ἐχομεν δὲ μεθ'
ἡμῶν καὶ ἕτερον συνοδοιπόρον, τὸν κ. Βὰν Δέλ-
δεν, πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου
τῆς Παταβίας, ἐλθόντα ἐνταῦθα ἵνα σπουδάσῃ
τὰς αὐστραλικὰς ἀποικίας καὶ νὰ συνδέσῃ ἐμ-
πορικὰς σχέσεις. Τὴν δὲ νύκτα οἱ μάγειροι λαμ-
βάνουσιν ἀνὰ χεῖρας τὰ ὄργανα αὐτῶν καὶ διὰ
μελωδίας ἰρλανδικῆς, ἧτις ταράττει καὶ τῶν
γλαυκῶν τὰ νεῦρα, παρορμώσιν εἰς φαῖδρον χο-
ρὸν τὸ πλήρωμα. Ἐγὼ δὲ περιφέρομαι συνδια-
λεγόμενος μετ' ἀνθρώπου ἐνδιαφέροντός με πρὸ
παντὸς ἄλλου διὰ περιεργωτάτων διηγήσεων εἶ-
ναι δὲ οὗτος ὁ κ. Ἀρὰν, χειρουργὸς τοῦ Β. Ναυ-
τικοῦ, μεταβαίνων εἰς τὸ στενὸν τοῦ Τόρρες, ὅ-
που ζῆ μετὰ τινων στρατιωτῶν μεταξὺ καννι-
βάλων, καὶ ὅπου ἡ μὲν σύζυγός του παρεφρό-
νησεν, οἱ δὲ δύο τοῦ υἱοῦ ἀπέθανον προσβληθέν-
τες ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἄνθρωπος ἐπεσκέφθη καὶ
τοὺς πλέον ἀγνώστους τόπους. Διατρέχων ἀπὸ
εἰκοσιοτῶ ἐτῶν τὰς θαλάσσας, ἐπεσκέφθη ὅλα
τὰ ἀνατολικὰ καὶ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀμερι-
κῆς, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν δύο τρίτων τῆς Ὀ-
κεανίας. Τῷ δὲ 1862 συνώδευσε τὸν Ἀγγλον
ναύαρχον, τὸν ὁποῖον ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἀ-
πέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Διομένης, φέ-
ροντα δῶρα, ὅπως παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ κα-
ταργήσῃ τὰς γνωστοτάτας ἀνθρωπίνους θυσίας
του καὶ τὴν πώλησιν τῶν μαύρων εἰς τοὺς πει-
ρατάς. Οἱ τρεῖς οὗτοι, ἧτοι ὁ ναύαρχος, ὁ ἱα-
τρὸς Ἀρὰν καὶ ἕτερός τις ἀξιωματικὸς, ἀπέθη-
σαν ἄοπλοι εἰς τὴν ξηράν καὶ διευθύνθησαν θαρ-
ράλῃ μετὰ τῶν καννιβάλων πρὸς τὸ παλά-
τιον, τὸ τοσοῦτον περιώνυμον διὰ τὰς ἐξ ἀν-
θρωπίνων κρανίων κατασκευασμένας στήλας

του. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπορεύθη πρὸς αὐτοὺς πα-
ρακολουθούμενος ὑπὸ στρατοῦ 5,000 ἀμαζόνων
ὀπλισμένων ὡς ἐν καιρῷ πολέμου· καὶ ὑποδε-
χθεὶς αὐτοὺς τοὺς παρουσίασεν εἰς τὸν συνη-
θροισμένον λαόν του καὶ ἐφιλοξένησεν ἐπὶ τὰ ἐ-
βδομάδας. Ἰναγκάστησαν δὲ νὰ παρασταθῶ-
σιν εἰς παραδοξότατα θεάματα· τρεῖς ἢ τετρά-
κις, παραδείγματος χάριν, τὸν πρῶτον μῆνα ἔ-
κοψαν πέντε κεφαλὰς, διαβαίνοντος τοῦ ἡγεμό-
νος, ὅπως καλέσωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς εὐλογίας
τῆς Θεότητος. Ἄλλοτε πάλιν ἐτετέλεσθη ἡ ἐξῆς
ἐπίσημος θυσία· μακρὰ σειρὰ ἀνθρώπων εἰσῆλ-
θεν εἰς τινὰ πύργον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου
πρῶτον μὲν ἀπεκεφαλίσθησαν ἑκατὸν πτηνὰ,
ἔπειτα χοῖροι, γάλλοι, πρόβατα καὶ βόες, καὶ
ἐπὶ τέλους ἑκατὸν ἄνδρες καὶ ἑκατὸν γυναῖκες.
Ἐδείκνυε δὲ μεγίστην ἀγαλλίασιν ὁ λαὸς τι-
μῶν οὕτω τὴν νίκην τὴν ὁποίαν ἐκέκδησεν ἐπὶ
τινος φυλῆς, δοξάζων διὰ τοῦτο τὴν Θεότητα
καὶ δεόμενος ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς δυνα-
στείας. Ὁ βασιλεὺς ἤθελε νὰ πείσῃ τοὺς τρεῖς
πρέσβεις περὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἀνθρωπί-
νων τούτων θυσιῶν, δεικνύων τὴν μεγίστην χα-
ρὰν τῶν θεατῶν καὶ λέγων, ὅτι ἐὰν βασιλεὺς τις
δὲν κόψῃ τὰς κεφαλὰς ἀριθμοῦ τινος τῶν ἐχθρῶν
τοῦ, ὁποῖους ἐνίκησεν, ἐχθρονίζεται ἐν ἀκαρεῖ·
διότι ὁ λαὸς τῆς Διομένης θέλει νὰ μένῃ ὁ ἡ-
γεμὼν αὐτοῦ πιστὸς εἰς τὴν θρησκείαν τῶν προ-
γόνων του καὶ νὰ προσφέρῃ θύματα πολλὰς
κατὰ μῆνα. Ἀφ' οὗ ὁ ναύαρχος ἐξήντησεν ὅ-
λους τοὺς λόγους τῆς φιλιανθρωπίας, πρότεινεν
ἀποζημίωσιν χρηματικὴν ἀξιολογωτάτην. «Νὰ
λάβω τάλληρα, ἀνέκραζεν ὁ βασιλεὺς, ποτέ!
Καὶ ποτέ ἡ βασίλισσά σας δὲν θὰ ἔχῃ νὰ με
δώσῃ ἀρεκτά! Μάθετε ὅτι πωλῶ ἕκαστον μαῦ-
ρον αἰχμάλωτον τριακόσια φράγκα εἰς τοὺς Πορ-
τογάλλους πειρατάς, τοὺς ὁποῖους ὑποδέχομαι
πάντοτε εὐχαρίστως εἰς τὴν ἐπικράτειάν μου.
Ἄς μείνωμεν φίλοι καὶ ἕκαστος ἄς τηρήσῃ
τὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἔθη του.» Καὶ μετὰ
ταῦτα ὁ βασιλεὺς ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς συμπό-
σιον, ὅπου οἱ μαῦροι θαλαμηπόλοι του διεβίβα-
ζον φαῖδροι τὸν πυκνὸν οἶνον τοῦ μέρους ἐκεῖ-
νου ἐντὸς λευκῶν καὶ καθαρῶν ποτηρίων, τὰ ὁ-
ποῖα ἦσαν κρανία ἀνθρώπων. Οἱ δὲ συνδιαιτη-
μόνες ἀπέκοπτον τεμάχια ἀνθρωπίνων χοιρο-
μηρίων μεμιγμένων μετὰ χόρτων ἀρωματικῶν.

«Ποτέ μου, μοι ἔλεγεν ὁ ἰατρός, δὲν ἐφοβήθην τόσον περὶ τῆς ζωῆς μου διότι ἀπεβάλαμεν ἐπιμόνως πάντα τὰ προσφερθέντα εἰς ἡμᾶς. Εὐτυχῶς εἶχομεν φυλάξει διὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἀριθμὸν τινα περιχρύσων καὶ πτερωτῶν πέλων, πυροβόλων καὶ ὠρολογίων, ἅτινα διενείμαμεν τυχόντες οὕτω συγγνώμην, ὡς μὴ φαγόντες ἀνθρώπους. Οἱ μαυροὶ κύριοι ἤρπασαν ἀμέσως τὰ πτερά, καὶ δλόγυμοι ὅπως ἦσαν στολισθέντες δι' αὐτῶν ἐγένοντο κωμικώτατοι. Οἱ μάντις, ῥίπτοντες καθ' ἑκάστην πρωΐαν εἰς τὸν ἀέρα μικροὺς κύβους ἔβενου, προλέγουσιν εἰς τὸν βασιλέα τι μέλλει νὰ κάμῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Οἱ Ἄγγλοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ πλοῖόν των ὅλως διόλου ἄπρακτοι· ὁ βασιλεὺς ἀπέπεμψεν αὐτοὺς εὐγενῶς, πρὸς ἐνόμισην ὅτι παρηγορεῖ αὐτοὺς δίδων εἰς ἑκάστον ὠραίους ὀδόντας ἐλέφαντος, κέρατα ῥικοκέρωνας καὶ ἀνά δύο γυναῖκας διὰ τὸ χαρέμιόν των.»

Ἡ διήγησις αὕτη εἶναι ἀκριβεστάτη, διότι ὁ Φωβὲλ ἀπαντήσας τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς Ῥίον τὸν γνωστότατον Βύρτον, ὅστις πρὸ διετίας εἶχεν ἀναλάβει τὴν αὐτὴν ἀποστολὴν, ἤκουσε κατὰ λέξιν τὰ αὐτά.

26 Ὀκτωβρίου. — Διαβάντες μεταξὺ ἀναριθμῶν νήσων κοραλίων καὶ σμήνους λευκῶν πτηνῶν, καθὼς καὶ πολλῶν νήσων ἐρήμων καὶ ἀγρίων, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τελευταῖον χωρίον τῆς Ἀνατολικῆς Αὐστραλίας, εἰς ὃ ἀποβάντες ἐπεσκέφθημεν αὐτό.

Ἡ ἀφίξις τοῦ πλοίου, τὴν ὁποίαν ἀναγγελάμεν διὰ κανονοβολισμῶν, ἐθεωρήθη μέγα τι γεγονός ὑπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες σπανίως ἐντὸς ἐνὸς ἔτους βλέπουσι τοιοῦτο. Ἐθαυμάσαμεν δὲ ἰδόντες ὅτι ἦσαν ὅλοι Γερμανοὶ καταγινόμενοι εἰς ἀνοικοδόμησιν πόλεως, ἧς τὰ κυριώτερα μέρη ἦσαν ναὸς καὶ ἑπτὰ καπηλεῖα, καὶ τῆς ὁποίας οἱ χίλιοι κάτοικοι παλαίουσι πρὸς τοὺς ἔφεις καὶ τοὺς αὐτόχθονας, πρὸς θερμώτατον ἥλιον καὶ πρὸς δάση παρθένα.

Τοιαύτη εἶναι ἡ Αὐστραλία ὅπως φαντάζονται αὐτὴν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τοιοῦτοι οἱ ταλαίπωροι ἀποικοὶ ὑπὸ τὰς σκιὰς, οἵτινες ἐλθόντες εἰς τὰ ἀπώτατα ταῦτα μέρη ἀναζητοῦσιν ἄρτον. Ἡ πτωχεῖα καὶ ἡ ἀπελπισία ἔφεραν αὐτοὺς ἐνταῦθα, ὅπου πάντα ἦσαν νέα πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὅπου ὁ ἀποικὸς εἰς μόνην τὴν ἰδίαν ἐνέργειαν πεποιθὼς ἐργάζεται ἵνα πλάσῃ τὰ πάντα. Ἀγαθὸς τις χωρικός Πρώσσος, ὅστις ἔχει ἀκούων ἡμᾶς διμιλοῦντας τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, περιέφραττε τὸν παρακείμενον εἰς τὴν κλύδην τοῦ ἀγρόν καὶ παρετήρει μετὰ προσοχῆς τὴν μικρὰν τοῦ ἀγέλην συγκεϊμένην ἐκ τεσσαράκοντα προβάτων. Εἶπομεν πρὸς αὐτὸν ὅτι εἶδομεν πρὸς μεσημβρίαν ἐξήκοντα χιλιάδας τοιούτων περιπλανωμένων ἐλευθέρως· αὐ-

τὸς δὲ κτυπήσας ὀρητικώτερον τὴν εἰς χεῖρας τοῦ ἀγέλην. «Ἡμπορῶ λοιπὸν, εἶπε, νὰ ἐλπίσω πρὶν ἀποθάνω νὰ ἴδω εὐτυχέστερον τὸν μικρὸν τοῦτον σωρὸν τῶν παιδιῶν μου! Τὰ πρῶτα ἐγεννήθησαν εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου Γερμανίαν, τοῦτο εἰς τὴν θάλασσαν μεταξὺ σχεδὸν πάγων, καὶ ἐκεῖνο ὑπὸ τὸν τροπικόν. Εἶναι ὠχρὰ καὶ ῥακένδυτα· θ' ἀποκτήσω λοιπὸν δι' αὐτὰ κτήμα λαμπρὸν μὲ χιλιάδας βοῶν ἢ προβάτων καὶ θὰ γίνωσι πλούσια καὶ εὐτυχῆ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός!»

Περιήλωμεν τοὺς πέριξ ἀγροὺς καὶ εἶδομεν ὄφεις φεύγοντας μεταξὺ τῶν χόρτων καὶ σωροὺς ἰθαγενῶν, οἵτινες ἀπομακρύνονται μὲν πάντοτε ἀπὸ ἡμῶν, φονεύουσι δὲ διὰ βελῶν τὰς ἀγέλας τῶν ζώων. Πρέπει δὲ νὰ ἦναι τις πάντοτε ἐνοπλος. Πάντες οἱ Βάουεν εὐρίσκονται εἰς κίνησιν, διότι δύο ναυαγοὶ συνελήφθησαν ἐκεῖ πλησίον καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς βοήθειαν αὐτῶν ἡ φυλὴ ὀλόκληρος τοὺς κατεβρόχιζε μετὰ μεγίστης ἠδονῆς.

Εὐρισκόμεθα ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς, ἧτοι κατατρωγόμεθα ὑπὸ τρομερῶν κωνόπων, ἐνῶ ὅπως σβέσωμεν τὴν ἀκατάσχετον ἡμῶν δίψαν, θὰ εἶδομεν προθύμως καὶ ὀλόκληρον ἔτος ζωῆς ἀντὶ ἐνὸς ποτηρίου δροσεροῦ ὕδατος. Τώρα ἐννοῶ διατὶ οἱ ἀξιόλογοι κάτοικοι τοῦ Βάουεν δαπανῶσι 250,000 φράγκων κατ' ἔτος ἀντὶ ποτοῦ!

Θὰ νομίσης ὅτι ἠπατήθη, ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ἠσθάνθη τὴν ὀσμὴν φαγητοῦ γερμανικοῦ ἐκ λαχάνων καὶ ἤκουσα ὠραίαν μουσικὴν συμφωνίαν· ἑκάστος λαὸς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ του βίου. Οἱ Γερμανοὶ ἀποικοῦσι συνήθως ἔγγαμοι, μὴ ἔχοντες σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ συμπαρασύροντες πλῆθος παιδιῶν, τὰ ὁποῖα σώζουσιν ἀπὸ τὴν πτωχείαν καὶ ἀπὸ τὰς ὀδύνας τῆς πείνης. Καταγίνονται ὀλίγον εἰς τὴν πολιτικὴν, καὶ ἅμα ὡς εὐδοκιμήσῃ ἡ ἀποικία συνισῶσιν ὠδεῖον καὶ τὸ μουσικὸν τοῦτο κατὰστημα ἀρεῖ εἰς τὴν εὐτυχίαν των· αἱ ἡχώ τῶν παρθένων δασῶν ἐπαναλαμβάνουσι τοὺς ἤχους τοῦ Βετόβεν καὶ τοῦ Μέγερβερ.

Οἱ δὲ Γάλλοι ἀποικοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ τὰς πολιτικὰς ταραχὰς καὶ μετ' ἀνηκούστου εὐκολίας ἐπιδίδονται εἰς ὅλας τὰς τέχνας· τοὺς εἶδομεν χοροδιδασκάλους, ὑποκριτὰς, ζαχαροπλάστας, καὶ μάλιστα πλακουντοποιοῦς. Ὁ Γάλλος ἔχει μίαν μόνην ἰδέαν, νὰ κατασκευάσῃ τάχιστα κατὰστασιν, ἐνίοτε μάλιστα καὶ ὑπὲρ τὸ δέον τάχιστα, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ βουλευτήρια ἵνα δαπανήσῃ φαιδρῶς τὰ κερδηθέντα. Εἶναι τοσοῦτον προσκολλημένος εἰς τὴν πατρίδα του, ὥστε ὁμοιάζει πρὸς μέλισσαν πετώσαν ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος ὅπως ἐκμυζήσῃ νέον χυμὸν καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κυψέλην της. Εἶναι τόσον ἐλαφρὸς καὶ τόσον ἀγαπᾷ τὸν θόρυβον τῶν Παρισίων!

Οἱ Βρεττανοὶ ὅμως ἀποικοῦντες σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐγκατάστασιν. Καὶ πρῶτον μὲν συνιστάσι βουλὰς, δεῦτερον δὲ ἐκκλησίας, καὶ μεταξὺ τῶν ἀποίκων ὑπάρχουσι ῥήτορες, ἱερεῖς, δημοσιογράφοι· ἐνδεδυμένοι δὲ κατὰ τοὺς τρόπους τοῦ Λονδίνου διαιτῶνται ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἐκεῖ· καὶ οὕτως ἡ ἀποικία καθίσταται ταχέως εὐδαίμων καὶ ἐλευθέρα Ἀγγλία.

28 Ὀκτωβρίου.—Ὅσον προχωροῦμεν τόσον καθίσταται στενότερος ὁ πορθμὸς μεταξὺ τῶν ὑφάλων τοῦ κοραλίου καὶ τῆς στερεᾶς. Ἐξ ἀριστερῶν ἡ παραλία κατακαίεται καὶ φαίνεται ἔρημος τὴν ἡμέραν· ἐκ δεξιῶν ἀδιάκοπος σειρά νησιδίων, βραχίων καὶ χλοερῶν παρουσιάζεται εἰς τὰς ὄψεις μας. Ὅπόσον περίεργος ἡ κατασκευὴ ὄλων τούτων τῶν κοραλίνων νησιδίων! Οἱ κλώνες τοῦ δένδρου, φυόμενοι εἰς τὸ ἕθος τῆς θαλάσσης, περιτυλίσσονται ὡς κλημητιδες· ἀπὸ ἐν μόνον στέλεχος ἐξέρχονται χίλια κλαδία πλήρη πετρῶδων καὶ ζώντων ἀτόμων. Τὸ ὑποβρύχιον τοῦτο δάσος ἀνυψούμενον φθάνει διὰ τῶν πολυπληθῶν κλαδίων του εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ἀλλ' ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ξηραίνουσι τὰς ἄκρας του. Τὰ φύκη κυμαίνόμενα ἀναμιγνύονται εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δένδρου, καὶ ἄλλα χόρτα καὶ ξύλα περιπλανώμενα συσσωρεύονται ἐκεῖ, καὶ οὕτω πως ἔδαφος ἐξ ἄμμου καὶ χύμακτος σχηματίζεται καὶ ἡ νῆσος, κεκαλυμμένη ἀπὸ δενδρῖα πράσινα, φαίνεται ὡς τις κυμαίνουμένη ὄασις, θεμελιουμένη ἐπὶ τοῦ στελέχους ἐνὸς μόνου πετρίνου δένδρου. Πλέοντες ἐπὶ λέμβου παρατηροῦμεν μετὰ προσοχῆς τοὺς μυιάνδρους τοῦ ἐπικινδύνου τούτου δαιδάλου.

Ἐχομεν πάντοτε δύο σκοποὺς παρατηροῦντες τὰς ὑφάλους· καὶ πολλαὶ μὲν τούτων εἶναι σημειωμέναι εἰς τὸν χάρτην, τὰς ἄλλας ὅμως μαντεύομεν βλέποντες τὸ περὶ αὐτὰς χρῶμα τῆς θαλάσσης.

Ἀφ' οὗτο ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ Νεόκαστρον ὁ Λογὰν δὲν ἀφῆκεν οὔτε λεπτὸν τὴν λέμβον· ἐν αὐτῇ γέεται καὶ οἱ ἀνήσυχαι ὀφθαλμοὶ του εἶναι ἐξημεμένοι ὡς ἂν ἐπασχε πυρετόν· ἀλλὰ περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν ὄραν τῆς ἐσπέρας, ἐνῶ ἐπροχωροῦμεν μετὰ ταχύτητος καὶ ὁ ἥλιος ἀντανεκλάτο εἰς τὴν θάλασσαν ὡς εἰς καθρέπτην, οὕτως ὥστε καθίστατο ἀδύνατον νὰ προσηλώσωμεν τὸ βλέμμα εἰς αὐτὴν, αἴφνης ὁ σκοπὸς ὁ παρατηρῶν ἄνωθεν τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, ἀφῆκε φωνὴν τρομερὰν εἰπὼν· «Σιάπαλος ἐμπρός!» Καὶ ἡμεῖς ὀρμώμεν ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὸν καὶ μετὰ τσαύτης ταχύτητος, ὥστε θὰ ἐπίπτομεν ἀκάθεκτοι κατὰ τοῦ βράχου. Καὶ ὠχρίασαν μὲν οὐκ ἀλίγοι, ὅπως κίηποτε ὅμως κατωρθώθη καὶ ἀπεφύγομεν τὸν κίνδυνον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πλοῦς θὰ καθίστατο κινδυνώδειςτος τὴν νύκτα, ἐρρίψαμεν τὴν ἄγκυραν

εἰς μέρος ἀσφαλὲς καὶ ἀμέσως ἐπεδόθημεν εἰς ἀλιεῖαν· μέγας καρχαρίας συνελήφθη ἀπὸ τὰ ἄγκιστρά μας καὶ ἐπὶ μίαν ὄραν συνταράττεται ὀπισθεν τοῦ πλοίου ὡς ἄλλη λέμβος ῥυμουλουμένη. Στρογγύλος ὢν καὶ παχὺς, ῥωμαλέος καὶ ἄγριος, καὶ δεκαεξὶ ποδῶν μῆκος ἔχων, ὁ δαίμων οὗτος τῶν θαλασσῶν ἔχει καὶ τὴν ὄψιν τρομερὰν. Εἶναι περιεργότατον νὰ βλέπῃς τοὺς πλέοντας πέριξ αὐτοῦ μικροὺς ἰχθῦς τοὺς ὀνομαζομένους «ναυκλήρους.» Καὶ δύο μὲν ἐξ αὐτῶν πλέουσι περὶ τὰς μεγίστας γνάθους τὰς ἐχούσας τέσσαρας σειρὰς ὀδόντων, οἱ δὲ ἄλλοι παρὰ τὴν ῥάχιν. Φαίνεται ὅτι ὡς ἀληθεῖς κύνες προφυλάττουσι τὸ θαλάσσιον τέρας καὶ ὀδηγοῦσιν αὐτὸ εἰς τὰς διαφόρους κινήσεις του. Τέλος πάντων μετὰ γενναίαν πάλην ἀνυψώσαμεν τὸ κῆτος διὰ σχοινίων εἰς τὸ κατὰστρωμα ὅπου ἐτάραττε τρομερὰ τὴν οὐρὰν του· καὶ φονεύσαντες αὐτὸ ἠνοίξαμεν τὴν κοιλίαν του καὶ εὑρομεν τρεῖς μικροὺς καρχαρίας. Φαίνεται δὲ ὅτι τὰ θαλάσσια ταῦτα τέρατα καταπίνουσι τοὺς ἰχθῦς ὡς ἂν ἦσαν κατὰπότια, διότι εὑρομεν ἕνα τοιοῦτον δολζῶντανον καὶ πάλλοντα, τὸν ὅποιον ἐτηγανίσαμεν ἀμέσως ὀνομάσαντες Ἰωάνν' ἦτο δὲ φρικώδης τὴν γεῦσιν.

^{Ἐπιτελὴ συνέχισμα.}

N.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

καὶ ἀπολογία Ἑλληνος λογίου ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ ἔτος 1669.

Ἐκ τῶν πολυκρίθμων περιηγητῶν, οἵτινες πρῶτοι ἐπιστημονικώτερον ἔγραψαν περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν δεσποτείαν, δύο σήμερον θεωροῦνται ὡς οἱ ἀρχαιότεροι, καὶ ὡς οἱ πρόδρομοι οὕτως εἰπεῖν τῆς μεγάλης στρατιᾶς τῶν περιηγητῶν, οἵτινες ἐπεσκέφθησαν τὰς Ἀθῆνας καὶ περιέγραψαν αὐτὰς, ὁ Μπαμπὲν (Babin) καὶ ὁ Γκυλιέτ (Guillet de Saint-George ἢ De la Guilletière).

Ὁ πρῶτος, Ἰησοῦιτης ἱεραπόστολος Γάλλος, ἐπὶ πολὺ διαμείνας ἐν Ἀθήναις ἔγραψεν ἔκθεσιν τῷ 1672 περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἱερέως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβειος τῆς Γαλλίας Ναωντέλ, ἧτις ἐξεδόθη ἐν Λουγδούνῳ τῷ 1674.

Ὁ δεύτερος δὲ, λόγιος Γάλλος σύγχρονος τῷ Babin, δὲν εἶναι κυρίως περιηγητῆς· διότι, καθ' ἃ οἱ σύγχρονοι αὐτῷ κριτικοὶ διέλαβον καὶ ἐκ τοῦ βιβλίου του καταφαίνεται, οὐδέποτε εἶδε τὰς Ἀθῆνας, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι συνέγραψεν ἐν Γαλλίᾳ ζηριχθεὶς ἐπὶ πληροφοριῶν ἀκριβῶν τῶν ἐν Ἀθήναις διαμενόντων καπουτσίνων, αἵτινες ἄγνωστον πῶς περιῆλθον εἰς χεῖράς του. Τὰς πληροφορίες ταύτας τῶν καπουτσίνων μελετήσας ἐπισταμένως καὶ συμπληρώσας ἐκ τῶν πε-